

MAŠNI NAMENI župnij PZD/ od 4.aprila do 11.aprila 2021

VELIKA NOČ Gospodovega vstajenja 4.april	7.00	Č – † BRANKO PLIMON, brat OTO in botra KATICA
	8.00	ŠT – † DANILO TRETJAK – obl.
	9.30	ŠP – † FRANC SVETINA – obl.
	9.30	D – † ANTON ISAK –obl. in SALAČNIKOVI SOR.
	11.00	L – † BOŠTJAN HAULE in starši ŠTREKELJ
	11.00	O – † KRESCENCIJA ČERU
EMAVS 5.april	8.00	Č – v ZAHVALO ZA VSE PROŠNJE IN BOŽJE VARSTVO
	11.00	L – † ANA ČEBUL
		D – † škof JOŽEF SMEJ
Torek 6.april	18.00	Č – † KRISTINA KANONIK D – † duhovnik FRANC ČASL
Sreda 7.april	18.00	D – † duhovnik FRANC DERMOL Č – † FRANCKA in MAKS KOTNIK, MAKSI in SOR.
Četrtek 8.april	18.00	Č – PO NAMENU D – † duhovnik IVAN KRALJ
Petek 9. april	9.00	Križ – † starši KADIŠ in č.sestra Marija D – † duhovnik FRANC BRECL
Sobota 10. april	18.00	Č – PO NAMENU
	18.30	D – † JOŽEF KUKOVEC - osmina
BELA NEDELJA božjega usmiljenja Bela nedelja 11.april	8.00	Č – † mama, oče in sestra ŠTEFKA TAJZEL
	8.00	ŠT – † ELA KOS
	9.30	ŠP – † MARTINA JUVAN
	9.30	D – † GREGOR in ALOJZIJA OTT
	11.00	L – † MARJAN in MARJETA DREN
	11.00	O – za dušni in telesni blagor vseh sorodnikov in za blagoslov

Obhajamo največji praznik krščanstva - veliko noč.

To je praznik Jezusovega vstajenja od mrtvih. Hkrati je to tudi praznik našega upanja. Kot kristjani upamo, da nas po tem minljivem zemeljskem bivanju čaka večno in neminljivo življenje pri Bogu. Kadar človek nosi to upanje v svojem srcu, premaguje v sebi vsako malodušje, razočaranje in žalost.

V življenju velikokrat padamo. Toda upanje in pre-pričanje, da se naše življenje ne konča z zemeljsko smrtjo, nam daje moči, da vedno znova vstanemo in gremo naprej.

Zamislimo se in se vprašajmo, ali verujemo, da je Jezus naše vstajenje in življenje?!

Številka 14 4. april 2021

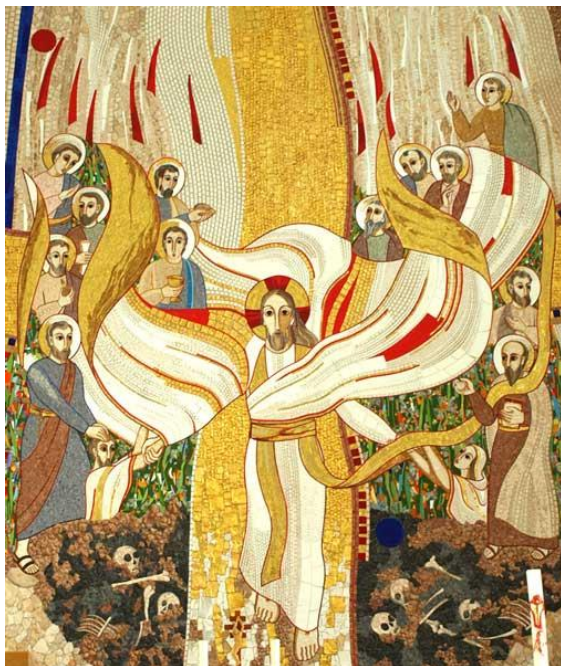
VELIKA NOČ

Dragi prijatelji in sledilci našega Studenca. Dragi verujoči in drugače misleči. Zame osebno Jezus ni neka pretekla zgodovinska osebnost, ampak JE. Jezus ni preteklost, ampak je sedaj tu in ŽIVI. Kot oseba je navzoč in deluje!

Kljub epidemičnemu stanju, posebej v naših svetiščih, ko nikogar ne smemo sprejeti na slavlje svete maše. Jezus JE in BO. Moje velikonočno voščilo je preprosto: Vsakemu posebej voščim močne vere v to Njegovo navzočnost. Želim, da bi ob tej veri našli tudi notranji žar. Le notranji odnos in žar ljubezni do sočloveka nas dela velikonočne kristjane. Epidemija nas postavlja v povsem nove okoliščine. Naša občestva so »razbita«, obrede ne smemo javno obhajati. Velikonočnih obiskov ni. Vendar se ne pustimo povsem zapreti drug pred drugim! Čeprav smo povabljeni k distanci, pa to ne pomeni, da smo izgubili besede, prijazen pozdrav, trenutek pozornosti. Maske zakrivajo obraz, a ne zadržujejo sočutja in povezanosti. Najdimo možnosti, da

se na svoj način spomnimo vseh, s katerimi smo: ne samo prijateljev ali sorodnikov, ampak tudi teh, s katerimi smo pred epidemijo živeli vero in jo želimo živeti še naprej. Ne skrivajmo vesele novice v svojem srcu, delimo jo med seboj. Ta čas tako potrebuje veselja, miru in gotovosti. .

Oba duhovnika, Franček in Igor v PZD ter tudi dekanijski duhovniki in sodelavci vam želimo poguma in srečanja z vstalim Gospodom – v srcu in v oltarni skupnosti.

Kako smo praznovali veliko noč nekdanj?

Nekdanj smo verjeli, da so vrata raja med veliko nočjo in belo nedeljo na stečaj odprta. Zato gre tisti, smo verjeli, ki umrje v tednu po veliki noči, naravnost v nebesa. Velikonočna spoved ni bila le obvezna, ampak sama po sebi umevna. Pomembna pa ni bila samo priprava na duši, ampak tudi na zunaj. Za veliko noč se je prebudila narava, ljudje pa smo pobelili in temeljito pospravili stanovanja ter uredili okolico domovanj. Posebnost tega velikonočnega časa pa je bila nova obleka ali vsaj kakšna malenkost.

Tudi sam se spominjam, da sem za veliko noč dobil kaj novega, večinoma hlače, od časa do časa

pa tudi novo obleko. Čeprav je bila pri nas le ena plača, je oče veliko dal na to navado – imeti nekaj povsem novega za veliko noč za k maši. O, to smo se veselili otroci,

ki smo večidel nosili oblačila eden za drugim. Pa tudi mama je dobila novo ruto, oče pa nov klobuk. Nekoč je veter na mostu odnesel očetu ta velikonočni dar - klobuk z glave v reko Dravo, ko sta šla z mamo na deci vinca k Luršaku.

Glede novih oblačil za veliko noč je bilo znano reklo: *"Če ne boš imel novega nič, bo celo leto zanič."* Novo oblačilo je namreč simboliziralo, da bomo v prihodnjem letu imeli vsega v izobilju. Seveda s tem ni bilo mišljeno, naj gremo ljudje v cerkev, da bi pokazali nova oblačila. Nikakor ne, toda spoštovali smo običaje in dostojanstvo praznika je bilo zato tako veliko. Letos pa bo že drugo leto brez novih oblačil in tudi zunanjih praznovanj. Škoda, da nam ta Covid 19 tako nagaja.

župnik Igor

VELIKONOČNA POSLANICA SLOVENSКИH ŠKOFOV 2021

"Enkrat v blagodejnosti, sedaj v preizkušnjah" – še zmeraj pa je tu velika noč. V prečudoviti moči velike noči hodimo tudi Slovenci od postaje do postaje mejnikov enkrat v blagodejnosti, drugič v preizkušnjah, da bi ohranili življenje in mladim omogočili dostojno prihodnost. Zaradi neuničljivega upanja smo se pred tridesetimi leti odločili za samostojno Slovenijo. To smo hoteli, ker smo tega vredni. Že dobro leto pa premagujemo velike težave zaradi epidemije novega virusa. Kaj nas še čaka, ne moremo vedeti. Eno je gotovo: dobrotnost, solidarnost in služenje, ki jih hvaležno občudujemo pri varuhih zdravja in blagostanja, molitve in bogoslužij, še zmeraj hodijo med nami kot angelski znanilci vstajenja. Ti dobrotniki nam ohranjajo upanje. Mnogi naši bližnji so že morali napraviti zadnjo stopinjo – do groba. Čeprav smo žalostni, svoja hrepenenja po nesmrtnosti utemeljujemo na veliki noči, ker verujemo, da se vse preizkušnje stekajo v Kristusovo zmago nad smrtjo. Škof dr. Jožef Smej je zmeraj opogumljal: *»Skrivnosti trpečih src ne poznajo zatona. Odrešilne so in zato tudi večne.«*

V tej zaupljivi veri škofje voščimo blagoslovljeno veliko noč vsem prebivalcem Slovenije, zamejcem in tistim, ki živite v tujini; posebej pa bolnim in trpečim.

msgr. dr. Peter Štumpf SDB murskosoboški škof

MOLITEV PRI VELIKONOČNEM ZAJTRKU

Velikonočni zajtrk je lepa priložnost, da se pri mizi zberemo vsi. Zajtrk uživamo v hvaležnosti drug za drugega in Božjo ljubezen, v kateri smo odrešeni. Ob tem pa se spomnimo vseh, s katerimi živimo vero in so mogoče že v večnosti.

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Vsi: Amen

Zmolimo Očenaš in še kakšno molitev, s katero bodo lahko sodelovali tudi otroci (npr. Sveti angel ipd.).

Voditelj: Molimo.

Nebeški Oče, blagoslovi ta velikonočni zajtrk. Naj nas ti prazniki prenovijo, da bomo vedno bolj hrepeneli po duhovni hrani ter jo našli v tvoji besedi in sveti evharistični skrivnosti. Naj nas to srečanje pri mizi še bolj poveže med seboj in v duhu tudi z našim župnijskim občestvom. Po Kristusu, našem Gospodu. Vsi: Amen.

Šala za konec:

Policist ustavi duhovnika. – »Gospod župnik, kako da v avtomobilu niste privezani,« policist začudeno vpraša duhovnika. – »Res sem se pozabil privezati. Oprostite, prosim!« – »Sem vam odpustil, a za pokoro boste poravnali položnico za 140 evrov.«